

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4815/23
14.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Иде Никитовић и Марине Бркић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Јовановић, адвокат из Лајковца, ул. Кнеза Милоша бр.26, против туженог ББ из ..., са боравиштем у ... код тужиоца АА, чији је пуномоћник Милан Париповић, адвокат из Уба, ул. Краља Петра I Ослободиоца бр.37 ради иселења и предаје у државину и ради стицања својине по основу наслеђа, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Убу П 519/21 од 27.06.2023. године, исправљеној решењем истог суда П 519/21 од 23.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Убу П 519/21 од 27.06.2023. године, исправљена решењем истог суда П 519/21 од 23.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 519/21 од 27.06.2023. године, исправљеној решењем истог суда П 519/21 од 23.01.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог и обавезан је тужени-противтужилац да се исели са свим стварима и лицима из тужиоачевог новосаграђеног објекта – куће у основи димензија 12 x 8 м, са приземљем и спратом, изграђене на кп.бр. ... на КО ... и саме кп.бр. ... земљиште под зградом и другим објектом 1 у површини од 0.00,46 ха, земљиште под зградом – објектом 2 у површини од 0.00,35 ха, земљиште под зградом и другим објектом у површини од 0.00,17 ха, земљиште уз зграду и други објекат у површини од 0.005,00 ха, пашњак 3 класе у површини од 0.07,61 ха, све укупне површине 0.13,59 ха КО .... Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог - противтужиоца којим је тражио да се утврди да је по

основу наслеђа иза своје мајке, пок. ВВ, те на основу стицања у браку свог правног претходника пок. ВВ, бивше из ..., стекао право власништва са уделом од 1/4 на једној кући, димензија 12 м x 8 м, са приземљем и спратом, изграђеној на кп.бр. ... КО ..., као и на делу кп.бр. ... КО ... потребним за редовну употребу на кп.бр. ..., земљиште под зградом – објектом у површини од 0.00,46 ха, под истим бројем земљиште под зградом – објектом у површини од 0.00,35 ха, земљиште под зградом – објектом у површини од 0.00,17 ха, земљиште уз зграду – објекат у површини од 0.05,00 ха и под истим бројем 3791 пашњак у површини од 0.07,61 ха, све под кп.бр. ..., у укупној површини од 0.13,59 ха, из лн.бр. ... КО ..., што би тужилац-противтужени, као власник наведене зграде и парцеле, био дужан признати и дозволити да се тужени-противтужилац упише као власник са уделом од 1/4 на наведеној згради на кп.бр. ... КО ..., као и на делу те парцеле потребном за употребу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом на име парничних трошкова спора исплати износ од 137.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до коначне исплате.

Против наведене пресуде, тужени-противтужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући је из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Тужилац је дао одговор на жалбу.

Испитујући пресуду у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је жалба неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1 – 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени пази по службеној дужности, а неосновано се жалбом указује на битну повреду из тачке 12 ове законске одредбе. Изрека побијане пресуде је јасна и разумљива, није противречна изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни и потпуни, те се њена законитост и правилност могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник са уделом од 1/1 на кп.бр... КО ... земљиште под зградом и другим објектима описаним као у изреци побијане пресуде на основу уговора о поклону закљученим између сада пок. ГГ, деде тужиоца, као поклонодавца и тужиоца, као поклонопримца овереним пред Општинским судом у Лајковцу под Ов бр.510/20002 од 21.06.2002.године. Чланом 4 наведеног уговора констатовано је да на наведеној парцели постоји и новосаграђени објекат - кућа у основи димензија 12x8 метара са приземљем и спратом која представља посебну имовину стечену током брака родитеља поклонопримца. Тужилац је право својине на предметној парцели уписао у лист непокретности ЛН бр.... КО ... са обимом 1/1. У наведеној новоизграђеној кући тужилац је живео само са својим родитељима. Након смрти тужиоцевих родитеља и деде сада пок ГГ, тужилац се због посла преселио у ..., због чега је позвао свог стрица, овде туженог да живи у делу куће како иста не би била празна, а у коју се он уселио током 2011. године. Односи између тужиоца и туженог су се пореметили годину дана пре подношења тужбе, због чега је

тузилац тражио исељење туженог, што тужени није учио, па је тужилац поднео тужбу за исељење дана 19.05.2021.године. Тужени је током поступка истакао противтужбени захтев којим је тражио да се утврди да је по основу наслеђа иза смрти своје мајке пок. ВВ постао власник новоизграђеног објекта са обимом 1/4 идеална дела. Противтужбени захтев је засновао на чињеници да је сада пок. ВВ бив. Из ... преминула дана 02.07.1997. године, да иза ње није расправљена заоставштина, а да је свој удео права власништва на предметној непокретности стекла на основу стицања у браку са својим супругом, сада пок. ГГ. Сада пок. ГГ бив. Из ... преминуо је 13.1.2011.године и предметна парцела није била предмет расправљања његове заоставштине будући да је истом располагао за живота уговором о поклону у корист свога унука, овде тужиоца. Преостала имовина пок ГГ расправљена је на основу оставинског решења Основног суда у Лајковцу О 101/11 од 03.03.2011.године којим су на његовој имовини за наследнике оглашени син оставиоца ББ, овде тужени и унук оставиоца АА, овде тужилац са по 1/2 целокупне заоставштине. Како је сада пок. ГГ, деда тужиоца, а отац туженог располагао имовином која није била у његовој својини 1/1 већ је била у власништву и његове супруге, а мајке туженог у уделу 1/2, то је тужени противтужбом тражио утврђење права својине по основу наслеђивања иза мајке.

Из налаза и мишљења судског вештака геометра утврђено је да је идентификована кат. парц бр... КО ... укупне површине 13,59 ха, са објектом број 1. површине 45 м² који представља приземну кућу која је запуштена и урушена, објектом бр.2 од 35м² који је представљао шталу која је порушена и уклоњена и објектом бр.3 од 17 м² који је урушен и на том месту је изграђена нова кућа. Из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке утврђено је да је изграђен стамбени објект саграђен 1991. године, димензија 11,26 x 5.85 м, који се састоји од приземља и спрата, те да је бруто површина предметне непокретности 131,74 м². Из исказа парничних странака и саслушаних сведока утврђено је да је на наведеној парцели постојала кућа старије градње у којој су живели сада пок. ВВ, баба тужиоца, а мајка туженог, тужиочеви родитељи сада пок. ДД и ЋЋ и тужилац, док је сада пок. ГГ, деда тужиоца и отац туженог живео и радио у Немачкој. Родитељи тужиоца су за себе и тужиоца изградили нову кућу, коју су финасирали средствима оствареним од својих зарада као и уз финансијку помоћ родитеља тужичеве мајке и тужиочевог деде по оцу. Утврђено је и да покојна ВВ никада није била запослена, да је једном боравила у Немачкој 3 месеца и да је по повратку у Србију одређену количину новца дала за завршетак радова на кући. Почетком 1991. године тужилац се са својим родитељима уселио у новоизграђени објект, док је баба ВВ остала да живи у старој кући. Тужени је све до 2011. године живео и радио у ... и повремено је посећивао своје родитеље и брата све док се на позив тужиоца није уселио у предметну непокретност.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца основан. Новосаграђена кућа, како то закључује првостепени суд, представља тековину коју су искључиво сопственим средствима градили тужиочеви родитељи покојни ДД и ЋЋ у чему им је новчаним средствима помагао и сада пок. ГГ. С обзиром на то да је оценом изведених доказа утврђено да је закључење уговора о поклону представљало вољу сада пок. ГГ да се само правно регулише имовинско право тужиоца на непокретности која је већ фактички припадала тужиоцу и његовим родитељима, због чега је ставом првим изреке побијане пресуде

усвојен захтев тужиоца као власника за иселење туженог, док је противтужбени захтев за утврђење права власништва са уделом од 1/4 дела противтужиоца одбијен као неоснован и одлучено као у ставу другом изреке побијане пресуде.

За овакву одлуку првостепени суд је дао јасне и правно ваљане разлоге које прихвата и овај суд као другостепени.

Неосновани су наводи жалбе којима се оспорава оцена доказа. Ово стога што је првостепени суд изведене доказе ценио савесно и правилно, и битне чињенице утврдио на основу резултата целокупног поступка. О томе које ће чињенице да узме као доказане суд одлучује по свом уверењу на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, сходно одредби члана 8 ЗПП коју одредбу закона је првостепени суд правилно применио.

Наиме, према правилном схватању првостепеног суда, тужилац сходно одредби чл. 3 и чл. 37 Закона о основама својинскоправних односа, основано тражи од туженог, као држаоца, повраћај предметне непокретности, обзиром да тужилац, као власник ствари, има право да своју ствар држи и њоме располаже, а тужени је дужан да се уздржава од повреде права својине тужиоца. Тужилац је, као титулар права својине, слободан у одлучивању у погледу различитих могућности коришћења и располагања својом ствари.

Неосновани су наводи жалбе којима се указује да првостепени суд није узео у обзир чињеницу да предметна непокретност представља брачну тековину родитеља туженог, јер из правилно утврђеног чињеничног стања следи да је предметна непокретност изграђена средствима и уложеним радом тужиочевих родитеља и представља њихову брачну тековину, а што следи и из уговора у поклону којим је констатовано да новосаграђени објекат - куће у основи димензије 12x8 метара са приземљем и спратом која представља посебну имовину стечену током брака родитеља поклонопримца.

Чињеница да су родитељи туженог финансијски помагали родитеље тужиоца у изградњи њихове куће, није од утицаја за доношење другачије одлуке у овој правној ствари, с обзиром на то евентуално пружање помоћи не води аутоматски стицању права својине. То што је предметни објекат изграђен за време трајања брачне и евентуално постојања породичне заједнице правних претходника парничних странака, није довољан разлог за удовољење противтужбеном захтеву јер тужени на коме лежи терет доказивања сходно одредби члана 7, 228 и 231 ЗПП, током поступка није доказао да су правни претходици заједничким радом и улагањем стекли саграђени објекат, односно није доказао њихов допринос у његовом стицању, нити величину својинског удела у евентуално заједнички стеченој имовини, која се утврђује у зависности од вредности уложеног рада у стицању и очувању имовине, сагласно одредби члана 171 и 195 ПЗ.

Неосновани су наводи жалбе туженог којима се указује да је тужени предложио да се вештак грађевинске струке изјасни о вредности радова поткровља и крова куће како би тужени био у могућности да определи висину свог права, с обзиром да је

тужени на рочишту на ком је закључена главна расправа навео да нема примедби на дат налаз и мишљење судског вештака грађевинске струке, уз навођење да само сматра да је вештак требало да се изјасни о вредности, без предлагања извођења доказа на ту околност. Међутим, код изостанка пружених доказа о обиму удела у стицању, то свакако не би утицало на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Потврђена је одлука о трошковима јер је донета правилном применом одредби члана 153 став 1 ЗПП.

Са изнетих разлога на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Неоснован је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, с обзиром да са жалбом није успео, због чега одлучено као у ставу другом изреке, а на основу одредбе члана 165 став 1 ЗПП.

Председник већа – судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић